

เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่เทียบเท่าผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของข้าราชการ หรือลูกจ้างประจำในสังกัด

ให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งชั้น เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของผู้บังคับบัญชาตามวรรคก่อน

การรับรองการใช้สิทธิของหัวหน้าหน่วยงานในราชการบริหาร ส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งชั้นจะมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือสำนักงานนั้น เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเองก็ได้

สำหรับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่ง ที่เทียบเท่าให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

2) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือกรมตำรวจ ให้ผู้ บังคับบัญชาที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไป เป็นผู้มี อำนาจรับรองการใช้สิทธิของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัด

ให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งชั้นเป็นผู้มีอำนาจ รับรองการใช้สิทธิของผู้บังคับบัญชาตามวรรคก่อน หรือจะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาตาม วรรคก่อน ซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานแยกต่างหากจากส่วนราชการระดับกรมรับรองการใช้ สิทธิของตนเองก็ได้

ข้าราชการทหารซึ่งมียศ พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก และรับเงินเดือนในอัตราพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 2 หรือพันตำรวจเอกพิเศษ อันดับ 2 ขึ้นไป ให้มีอำนาจ รับรองการใช้สิทธิของตนเอง

3) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการ ประจำจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัด

ให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งชั้น เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของผู้บังคับบัญชา ตามวรรคก่อน หรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี

การรับรองการใช้สิทธิของนายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น จะมอบหมายให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของตนเองก็ได้

สำหรับกรณีสำนักงานจังหวัด สำนักงานอำเภอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัด

ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

4) การรับรองการใช้สิทธิของลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้างที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย และสัญญาจ้างนั้นมีได้ระบุเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลไว้ หรือผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษ เหตุผลพดลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด ให้ผู้เบิกเงินค่าจ้าง เงินบำนาญ เบี้ยหวัด เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของบุคคลดังกล่าวข้างต้น แล้วแต่กรณี"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 11 แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. 2524 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 10 การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการประเภทผู้ป่วยภายในตามข้อ 5 ให้สถานพยาบาลเป็นผู้วางฎีกาเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลโดยตรงกับกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ แล้วแต่กรณี ที่สถานพยาบาลนั้น ๆ ตั้งอยู่ เว้นแต่

(1) โรงพยาบาลประจำอำเภอ และศูนย์การแพทย์และอนามัยซึ่งมิได้เบิกเงินกับสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

เป็นผู้เบิกจ่ายแทน

(2) โรงพยาบาลรถไฟ ฯ โรงพยาบาลโรงงานยาสูบ โรงพยาบาลสมาคมปราบวิธโรคแห่งประเทศไทย และสถานพยาบาลอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้มีสิทธิเป็นผู้เบิกเงินชำระหนี้ให้

การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวข้างต้น ให้กระทำภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่สถานพยาบาลจำหน่ายผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลออกจากสถานพยาบาล หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวห้ามมิให้เบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับการรักษาพยาบาลครั้งนั้น"

ข้อ 5. ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ใดได้นำหลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลยื่นขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้

ข้อ 6 ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 12 กรกฎาคม 2528

(ลงชื่อ) นายสุธี สิงห์เสนห์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ศึกษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ด้วยปรากฏว่า ส่วนราชการต่าง ๆ มีปัญหาข้อข้องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2528 เป็นต้นไป กระทรวงการคลัง จึงเห็นควรผ่อนผันเกี่ยวกับกำหนดเวลาการยื่นขอเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล และชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบดังกล่าว ดังนี้

1. ให้ผู้มีสิทธิ หรือผู้เบิกจ่าย (ตามนัยระเบียบ ฯ ข้อ 7 และข้อ 11) ซึ่งมีสิทธิอยู่ก่อนวันที่ 1 สิงหาคม 2528 นำหลักฐานต่าง ๆ มายื่นขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลได้ภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2529 หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่า ผู้มีสิทธิหมดสิทธิ์ หรือผู้เบิกจ่ายห้ามมิให้เบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวแล้วแต่กรณี

2. ตามระเบียบ ฯ ข้อ 9 ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

"ข้อ 9 ให้ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ

1. ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เลขาธิการรัฐมนตรี เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัด ฯลฯ" ถ้อยคำว่า "หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง" นั้น หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง และหัวหน้าส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานในส่วนภูมิภาค และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร ให้หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวที่มีตำแหน่งเทียบเท่า หัวหน้าหน่วยงานระดับกอง ตามนัยมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือระเบียบบริหารงานบุคคลอื่นที่มีนัยเช่นเดียวกัน เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัดหน่วยงานหรือสำนักงานนั้น

2. เงินช่วยเหลือข้าราชการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
พ.ศ. 2523

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2523
เป็นปีที่ 35 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับ
การศึกษาของบุตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดยศถาบรรดาศักดิ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภท
ตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2518 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการ
เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2523"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2524
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
พ.ศ. 2520

บรรดากฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชกฤษฎีกานี้

"สถานศึกษาของทางราชการ" หมายความว่า

(1) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

(2) วิทยาลัยในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือสังกัดส่วนราชการอื่น ที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

(3) โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(4) โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการอื่น หรือองค์การของรัฐบาลที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

"สถานศึกษาของเอกชน" หมายความว่า

(1) วิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งจัดหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าแยกต่างหากจากปริญญาศรี

(2) โรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ แต่ไม่รวมถึงโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

"เงินบำรุงการศึกษา" หมายความว่า เงินประเภทต่าง ๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการ เจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การของรัฐบาล

"เงินค่าเล่าเรียน" หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัย

"บุตร" หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี
ในวันที่ 1 พฤษภาคม ของทุกปี แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมและบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยก
ให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

"ปีการศึกษา" หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษา
 ธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนราชการเจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
 เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การของรัฐบาล

มาตรา 5 การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการ
 การศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราช
 กฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลัง
 กำหนด

มาตรา 6 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราช
 กฤษฎีกานี้ ได้แก่

(1) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่
 ข้าราชการการเมือง ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจที่อยู่ในระหว่างเข้ารับการอบรม
 ในสถานศึกษาของกรมตำรวจซึ่งเป็นการศึกษาอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ
 และลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้าง

(2) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ตามกฎหมาย
 ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม
 ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

มาตรา 7 ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตาม
 มาตรา 6 มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้เพียงคนหนึ่งที่หนึ่งถึงคน
 ที่สาม

การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง

ดังนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของคนที่หรือไม่

ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดมีบุตรเกินสามคน และต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคน ตายลงก่อนมีอายุครบ บัณฑิตเข้าปีบริบูรณ์ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นอีก เท่าจำนวนบุตรที่ตายนั้น โดยให้มีบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

มาตรา 8 การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ประเภทและอัตราดังนี้

(1) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(2) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(3) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนตามประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง

มาตรา 9 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ผู้ใดมีบุตรเกินสามคนอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรเหล่านั้นต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2520 กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร โดยไม่จำกัดจำนวนบุตร ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับการลดอัตราเพิ่มประชากร สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นใหม่ และปรับปรุงรายละเอียดบางประการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายที่กระทรวงการคลัง
กำหนดขึ้นใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการ
เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2523

1. ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2520

คว่ำไต่มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2523 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2524 เป็นต้นไป ตามสำเนาพระราชกฤษฎีกาที่ได้นำมาพร้อมนี้ และตามมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้วิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้ถือปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2520 ที่ได้กำหนดไว้เดิมต่อไป

ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

พ.ศ. 2520

เพื่อปฏิบัติตามมาตรา 4 วรรค 2 แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2520 กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2520"

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม 2520 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 1716 ลงวันที่ 19 มกราคม 2516 เรื่อง วิธีการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือข้าราชการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

(2) หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 1710 ลงวันที่ 14 มกราคม 2516 เรื่อง การกำหนดระดับขั้นผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิตามระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

บรรดาค่าส่งหรือระเบียบอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ก. การใช้สิทธิ

ข้อ 4 การใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีที่มีสิทธิมีบุตรสมรสเป็นข้าราชการ ให้บุตรสมรสฝ่ายสามีเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการแต่เพียงฝ่ายเดียว

ในกรณีที่บุตรซึ่งต่างเป็นข้าราชการได้หย่าขาดจากกัน หรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย ให้ฝ่ายที่ปกครองบุตรเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเฉพาะสำหรับบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองของตน

ข้อ 5 ในกรณีที่กลุ่มสมรสปฏิบัติงานอยู่ในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของส่วนราชการหรือกรุงเทพมหานคร หรือของราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้กลุ่มสมรสฝ่ายสามีเป็นผู้ใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการแต่เพียงฝ่ายเดียว คือ ถ้ากลุ่มสมรสฝ่ายสามีเป็นข้าราชการ ก็ให้ใช้สิทธิเบิกจากทางราชการ แต่ถ้ากลุ่มสมรสฝ่ายสามีเป็นพนักงานในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของส่วนราชการ หรือกรุงเทพมหานคร หรือของส่วนราชการท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ก็ให้ใช้สิทธิขอรับการช่วยเหลือทางรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานดังกล่าว เว้นแต่สิทธิที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานนั้นยังต่ำกว่าสิทธิที่พึงจะได้รับจากทางราชการ ก็ให้กลุ่มสมรสฝ่ายภรรยาที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของทางราชการใช้สิทธิเบิกเงินเพิ่มได้ ทำจำนวนที่ยังขาดอยู่

ในกรณีที่กลุ่มสมรสได้หย่าขาดจากกัน หรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่าขาดจากกัน ตามกฎหมาย และบุตรอยู่ในความปกครองของมารดา ก็ให้มารดาเป็นผู้ใช้สิทธิขอเบิกจากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานที่ตนสังกัดตามจำนวนบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองของตน

ข. การยื่นขอเบิก

ข้อ 6 ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการตามแบบ บก.-ชด. 5 ห้ายระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษาที่อยู่บังคับบัญชาที่กำหนดให้เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิตามข้อ 8 เว้นแต่ในกรณีที่ขอเบิกเพิ่มตามข้อ 5 หลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา จะใช้สำเนาหรือภาพถ่ายซึ่งมีผู้รับรองก็ได้

ข้อ 7 เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้เบิกเงินมานานายหรือเบี้ยหวัด ได้ตรวจสอบใบเบิกเงินถูกต้องแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับรองในใบเบิกเงินนั้น แล้วให้ดำเนินการเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติต่อไป

ค. การรับรองการใช้สิทธิ

ข้อ 8 ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ

(1) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นผู้ที่มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ สำหรับข้าราชการตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำในสังกัด แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(2) ส่วนราชการส่วนกลาง ที่มีหน่วยงานตั้งอยู่ในภูมิภาค หรือ แยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าระดับ 4 เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำในหน่วยงานนั้น

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน หรือดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(3) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม และกรมตำรวจ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไปเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการที่มียศต่ำกว่าหรือลูกจ้างในหน่วยงานนั้น

สำหรับข้าราชการที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือ พันตำรวจตรีขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(4) ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด ในจังหวัดหรือในอำเภอเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิ สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่สูงกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำ แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

ง. การอนุมัติ

ข้อ 9 ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจอนุมัติการ

เบิกจ่ายเงินสวัสดิการ

(1) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโทขึ้นไป

(2) หน่วยงานสังกัดส่วนกลาง ที่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม จะมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานนั้นก็ได้

(3) ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเป็นผู้อนุมัติ

จ. การเบิกเงิน

ข้อ 10 การเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้ส่วนราชการวางฎีกาชำระเงินตรงของเบิกกับกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ซึ่งเป็นสำนักเบิกเงินเดือน จากเงินงบกลางรายการเงินช่วยเหลือข้าราชการ โดยใช้รหัสหน่วยงานของส่วนราชการผู้เบิก รหัสบัญชีย่อย ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด และเขียนในช่องประเภทฎีกาว่า "เงินสวัสดิการการศึกษาของบุตร" (ระบุประเภทตามรหัสบัญชีย่อย)

ข้อ 11 การเบิกเงินกับสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ให้เบิกได้โดยไม่ต้องขอโอนเงินจัดสรร

ข้อ 12 ให้ผู้เบิกทำหนังสือสำคัญ โดยแสดงรายชื่อผู้ขอรับเงินสวัสดิการจำนวนเงินที่ขอเบิกเป็นรายบุคคล ตามแบบหนังสือสำคัญเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (แบบ บก.-ชล. 6) ทำระยะเวลา 2 ฉบับ โดยใช้แนบไปกับฎีกาขอเบิกเงิน 1 ฉบับ และใช้เป็นหนังสือสำคัญประกอบงบเดือนส่งให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคประจำเขตเพื่อตรวจสอบ 1 ฉบับ

ข้อ 13 เมื่อส่วนราชการได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ใช้สิทธิแล้ว ให้เขียนข้อความ

หรือประท้วงตรา มีข้อความว่า "จ่ายเงินแล้ว" ในหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา
ทุกฉบับ

ข้อ 14 ในกรณีส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำ
ความตกลงกับกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลัง

ตั้ง ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2520

(ลงชื่อ) สุทัศน์ สุชาธรรม

(นายสุทัศน์ สุชาธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

1. คำว่า "สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน" ปัจจุบันได้แก่
"สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่..." ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนัก
ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีรวม 9 แห่ง คือ สำนักงานที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 5
ที่ 6 ที่ 7 ที่ 8 และที่ 9 ตามลำดับ โดยมี "ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค"
เป็นหัวหน้าสำนักงาน

3. เงินช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร
พ.ศ. 2521

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2521
เป็นปีที่ 33 ในรัชการปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เห็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการ
เบิกจ่าย และอัตราการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช 2520 และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ
จ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2518 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการ
เกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. 2521"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ" หมายความว่าข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ
ซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำ แล้วแต่กรณี
ของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ข้าราชการการเมือง และลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มี

สัญญาจ้างเฉพาะราย

"บุตร" หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมาย

"เงินช่วยเหลือบุตร" หมายความว่า เงินสวัสดิการเพื่อการช่วยเหลือบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 4 การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินช่วยเหลือบุตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกานี้

การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 5 ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรเป็นรายเดือน สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงที่สาม โดยให้ได้รับเดือนละห้าสิบบาทต่อบุตรหนึ่งคน แต่ไม่รวมถึงบุตรซึ่งเป็น

(1) บุตรบุญธรรม

(2) บุตรซึ่งมิได้อยู่ในอำนาจปกครองของตน

(3) บุตรซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์แต่เป็นผู้

บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

(4) บุตรซึ่งข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับบุตรคนนั้นอยู่แล้วตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

มาตรา 6 การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใดหรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่ และไม่ว่าจะจะเป็นบุตรที่เกิดก่อนหรือหลังการเข้ารับราชการหรือเข้าเป็นลูกจ้างประจำ

ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรครบจำนวนสามคนแล้ว ต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนนั้นตายลงก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรคนที่ตายนั้น แต่ในกรณี

ที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำนั้นมีบุตรอยู่แล้วเกินสามคน ให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับ
ถัดไปก่อน

มาตรา 7 การใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

(1) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดมีสามีเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง
ประจำ หรือมีสามีเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประเภทเงินช่วยเหลือบุตรจากราชการส่วน
ท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ผู้นั้นจะใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรไม่ได้

(2) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดซึ่งบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามคนใด
ไม่อยู่ในอำนาจปกครองของตน หรือในกรณีที่คู่สมรสแยกกันอยู่โดยมิได้หย่าขาดจากกัน
และบุตรคนนั้นอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ข้าราชการหรือ
ลูกจ้างประจำนั้นมีสิทธิขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตรได้เฉพาะสำหรับบุตรคนที่อยู่ในอำนาจ
ปกครองของตน หรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตน แล้วแต่กรณี

(3) ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำตาม (1) ผู้ใดได้สมรสใหม่
และสามีในการสมรสครั้งใหม่นี้เป็นบุคคลซึ่งระบุใน (1) ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ
ผู้นั้นมีสิทธิขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรที่ติดมากับตนนั้นต่อไป

มาตรา 8 ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ในเดือนใดไม่เต็มเดือน ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรได้เต็มเดือน

มาตรา 9 ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับ
บุตรเกินสามคนอยู่แล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม 2522 ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร
สำหรับบุตรที่มีอยู่นั้นต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. ไทตระกิตย์ รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่ายได้กำหนดให้การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในประเภทเงินสวัสดิการจากทางราชการต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำ พ.ศ. 2517 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความเดือดร้อนระหว่างกัน และไม่สอดคล้องกับนโยบายวางแผนครอบครัวตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ซึ่งมีเป้าหมายลดอัตราการเพิ่มของประชากรให้เหลือเพียงร้อยละ 2.1 ในปี พ.ศ. 2524 สมควรปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

อนึ่ง สำหรับการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร ซึ่งได้เบิกจ่ายไปแล้วก่อนระเบียบนี้ หรือได้ยื่นขอเบิกไว้แล้วก่อนใช้ระเบียบนี้ โดยปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 13822 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2517 ก็ให้ถือว่าถูกต้องและเบิกจ่ายต่อไปได้

ถ้อยขอเบิกเงิน

ข้อ 4 ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรยื่นใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตร (ตามแบบ บก.-ชด. 7) ที่ผู้มีบังคับบัญชาตามข้อ 7 พร้อมหลักฐานประกอบ ดังนี้

- (1) หลักฐานแสดงการเกิด ได้แก่สูติบัตร
- (2) หลักฐานแสดงการมีชีวิตรอยู่ ได้แก่ทะเบียนบ้าน
- (3) หลักฐานแสดงการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ใบสำคัญการสมรสหรือหลักฐานการรับรองบุตร หรือคำพิพากษาของศาล แล้วแต่กรณี (ในกรณีมารดาเป็นผู้ใช้สิทธิขอเบิกไม่ต้องมีหลักฐานตามข้อนี้)

(4) กรณีขาดจากการสมรส หลักฐานแสดงการขาดจากการสมรส ได้แก่ มรณบัตร ใบสำคัญการหย่า คำพิพากษาของศาล หรือหลักฐานแสดงการแยกกันอยู่ (ตามแบบ บก.-ชด.8) แล้วแต่กรณี (หลักฐานข้อนี้ใช้ในกรณีบิดาเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรจากราชการส่วนท้องถิ่น รัฐบาลกิจ

หรือหน่วยงานอื่นของรัฐแต่พรรคการเมืองเป็นผู้ใช้สิทธิขอเบิก

หลักฐานตามข้อ (1) - (4) จะใช้ต้นฉบับหรือสำเนา หรือภาพถ่ายจากต้นฉบับ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ 5 ในกรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรถึงแก่กรรม ให้คู่สมรสหรือผู้จัดการมรดก (กรณีไม่มีคู่สมรส) เป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือบุตรแทนผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ 6 เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 7 ได้ตรวจสอบใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรแล้วเห็นว่า ผู้เบิกเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร ก็ให้ลงลายมือชื่อรับรองในใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรนั้นแล้ว เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติต่อไป

การรับรองการใช้สิทธิ

ข้อ 7 ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ

(1) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ สำหรับข้าราชการตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำในสังกัดแล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(2) ส่วนราชการส่วนกลาง แต่มีหน่วยงานตั้งอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 4 เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำในหน่วยงานนั้น

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(3) ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดในจังหวัด หรือในอำเภอเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิ สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ 4 หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำ แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(4) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม และกรมตำรวจ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไปเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการที่มียศต่ำกว่า หรือลูกจ้างประจำในหน่วยงานนั้น

สำหรับข้าราชการที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

การขอลอหนี้เบิกจ่ายเงิน

ข้อ 8 ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

(1) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 หรือเทียบเท่า หรือผู้มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโทขึ้นไป

(2) ส่วนราชการส่วนกลาง แต่มีหน่วยงานตั้งอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมจะมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานนั้นก็ได้

(3) ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเป็นผู้อนุมัติ

~~การขอเพิ่ม ลอ และการมอออกเลิกการใช้สิทธิรับเงินช่วยเหลือบุตร~~

ข้อ 9 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิรับเงินช่วยเหลือบุตร ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 7 (ตามแบบ

บก.-ชล. 9) ทั้งนี้ เว้นแต่การเปลี่ยนแปลงเนื่องมาจากบุตรคนที่สามหรือบุตรคนสุดท้าย อายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ซึ่งจะไม่มีสิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรอื่นเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อไปอีก

ข้อ 10 การแจ้งการเปลี่ยนแปลงซึ่งทำให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรเพิ่มขึ้นจากที่เคยมีสิทธิได้รับอยู่เดิม ให้ส่งหลักฐานที่กำหนดในข้อ 4 ไปพร้อมกับคำขอเปลี่ยนแปลงการขอรับเงินช่วยเหลือบุตร

การควบคุมการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ 11 ให้ส่วนราชการซึ่งเป็นผู้เบิกเงินช่วยเหลือบุตรให้แก่ข้าราชการ และลูกจ้างประจำ จักทำบัตรคุมเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการ และลูกจ้างประจำแต่ละราย ที่ขอใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตร เพื่อทราบจำนวนเงินที่มีสิทธิ การเปลี่ยนแปลงเพิ่มลด หรือหมดสิทธิ (ตามแบบ บก.-ชล. 10)

ข้อ 12 ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร ย้ายหรือโอนไปประจำที่ต่างสังกัดผู้เบิกเงิน ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเงิน ทำหนังสือรับรองการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร (ตามแบบ บก.-ชล. 11) ส่งให้ส่วนราชการผู้เบิกเงินใหม่ ของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น พร้อมกับส่งบัตรคุมเงินช่วยเหลือบุตรของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้นั้น ไปให้ส่วนราชการผู้เบิกเงินใหม่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานควบคุมการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรต่อไป ส่วนใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรและหลักฐานต่าง ๆ ประกอบกับใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรให้ส่วนราชการผู้เบิกเงินเดิมเก็บไว้

การขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ 13 การเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร ให้ส่วนราชการ วางฎีกาชำระเงินตรง ขอเบิกเงินกับกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ซึ่งเป็นสำนักเบิกเงินเคื่อน แล้วแต่กรณี จากเงินงบบกลาง รายการช่วยเหลือข้าราชการ โดยให้รหัสหน่วยงานของส่วนราชการผู้เบิก รหัสบัญชีย่อย 970 และเขียนในช่องประเภทรายจ่ายหลังฎีกาว่า "เงินช่วยเหลือบุตร"

ข้อ 14 การเบิกเงินกับสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ให้เบิกได้โดยไม่ต้องขอโอนเงินจัตถสรร

ข้อ 15 การวางฎีกาเงินช่วยเหลือบุตร ให้วางฎีกาภายในวันที่ 15 ของเดือน และให้จ่ายในวันเดียวกับวันจ่ายเงินเดือน

ข้อ 16 ในกรณีที่บิดาเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรจากราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ฝ่ายมารดาเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตร ให้ส่วนราชการที่เบิกเงิน แจ้งให้ผู้นับตั้งบัญชีฝ่ายบิดาทราบด้วย

ข้อ 17 ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรถูกส่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ระงับการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรไว้จนกว่าคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกส่งพักราชการ หรือในระหว่างให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้จ่ายเงินช่วยเหลือบุตรย้อนหลังจนถึงเดือนที่ราชการระงับการจ่าย

ข้อ 18 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2521

(ลงชื่อ) สุทัศน์ สุชาขรรณ

(นายสุทัศน์ สุชาขรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง